

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
re illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Hamisítás minden téren.

Pécs, 1897. január 19.

A parlamentáris kormányforma Európa szárazföldi államaiban az utóbbi időben általában sokat vesztett nimbuszából, mert itt hiányozván azok a közszabadsági előfeltételek, a melyek a parlamentarizmus kinövéséi ellen Angliában oly hatalmas korrektívumot képeznek, a népképviselő eszméjét a hatalom tényleges birtokosai több-kevesebb szerencsével mindenütt kiforgatták eredeti mivoltából.

De a népképviselőnek sehol olyan visszataszító torzképévé nem aljasult, sehol a közéleti tisztességnek olyan cinikus megméltatójává nem fajult a parlamentarizmus, mint Magyarországon; mert a parlamenti visszaéléseknek az a főcélzata, a melyre Apponyi Albert szombati interpellációjában rámutatott: többséget csinálni a kisebbségből, sehol olyan kedvező talajra nem talált, mint éppen nálunk.

Nálunk nem az országnak van rá szüksége, hogy a tényleges többség ellenében a kisebbség kaparitsa magához a többség formai jogát, hanem Ausztriának, amely hazánkat a gyarmati viszonyból kibocsátani nem akarja, állami függetlenségét érvényesíteni nem hagyja: mert Ausztriának nem életerős szövetségstársra, hanem fejős tehénre van szüksége, hogy ennek életnedvéből táplálkozva tarthassa fenn magát nagyhatalmi állásában. Ha nálunk

a parlamentáris népképviselői elv a maga igaz mivoltában érvényesülhetne, a nemzet többségének természetesen az lenne az első teendője, hogy visszaszerezze magának az állami lét minden lényeges kellékét, a hadserege, a külképviselete és közgazdasága fölött való szabad rendelkezés jogát.

Ezért nem szabad nálunk az igazi népakaratnak érvényesülnie, ezért kell a kisebbségből megcsinálni a többséget, s mivel ez nem megy egyenes úton, ezért kell láncairól elszabadítani a hatalom összes bűnös szenvedélyeit s elárasztani egész közéletünket a korrupció átkos méltóságával.

Parlamentarizmus csak független és önálló államoknak való, mert idegen érdekek jármába hajtott országban az uralkodó idegen érdekek képviselőirelejtéskérdés, hogy a parlamenti többség mindig feltétlenül meghajoljon akaratauk előtt, azért mindig fel is fognak használni minden eszközt arra, hogy ilyen többséget teremtsenek maguknak.

A mikor aztán a hatalmon levők magában a parlamentben is csak ilyen mesterséges módon csinált többségre támaszkodhatnak, nagyon természetes, hogy a valódi népakarat nyilvánulásának a közélet egyéb funkcióiban sem hajlandók szabad tét engedni: ezért vetették magukat kormányaink az egészséges helyi önkormányzat elnyomására s a közigazgatás rendezésének ürügye alatt a hamis parlamentarizmus által fentartott kormányhatalom feltétlen

rendelkezése alá iparkodnak hajtani minden köz- és magánérdeket az országban.

Rossz a közigazgatásunk, az igaz, de vajjon az önkormányzat felelős-e ezért? Hisz az önkormányzat már is csak a papíron létezik, a törvényhatóságok és községek rendezése a szabadelvűnek csufolt párt uralma alatt másból sem állt, mint az önkormányzati jogok folytonos és következetes nyirbálásából, hogy aztán a municipalitiesokra, a melyeknek már levágták kezét-lábát, rámondhassák: ezek már nem életképesek, tessék el őket, hogy annál szabadabban garázdálkodhassunk.

Hát mennyiben fog javulni a közigazgatás, ha a tisztviselőket a kormány nevezi ki? Nem rendelkezik-e már is a kormány az összes választott tisztviselőkkel, nem függesztheti-e fel valamennyit főispánjai által, s nem csaphatja-e el tetszés szerint akit akar, mint legfőbb fegyelmi bírót?

Ha ilyen hatalommal a kezében semmit sem tudott kivinni a közigazgatás javítása érdekében, hogyan várhatjuk azt a kinevezett tisztviselőktől? Hiszen tudja mindenki, hogy soha sem lesz bántódása annak a közigazgatási tisztviselőnek, aki a kormánypárt érdekében él vissza hatalmával, mit várhatunk majd a közigazgatási tisztviselőktől akkor, ha még az előléptetésük is a kormánytól fog függni; hisz látjuk, hogy még a függetlenségnek annyi garanciájával övezett bírói kar is mint egy ember áll a mindenkori kormánypárt tá-

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Vadászslak titka.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Nyugatról ijesztő fekete borulat közeledett a láthatárra.

Pompásan cikázó villámok hasították keresztül a felhőket, és már a távolból is hatalmas dörgések reszkettették meg a levegőt.

A kis város határában egy régi kastély emelkedett, mely valaha remek nyaraló volt, falai közé magas állású egyének tettek ki rándulást és az egykori széparcu, deli alaku háziur dicsekedett egy koronás fejű hölgy szerelmével.

Az elvadult diszkertnek egykori halas tava, szökőkútja és a bozót közt kizöldelő, de már nem nyíló rózsafák sokat tudnának csevegni, ha lehetne, a multról.

A mostani butorzat elszégyelné magát a hajdani mellett, habár Külley Árpád szeretete önmaga kedvéért a szépet és csinosat.

Vendégeket, mivel nő nem volt a háiban, csak ő és fia, ritkán, de válogatott előkelőségeket fogadott — kártyára és pezsgőre.

Egy-két vadászatot is tartottak a közeli nagy kiterjedésű erdő területén.

E régi kastélyban elegáns uri estély

volt rendezve. A főtérben kitűnő helyen, csillagalakú asztal mellett, vörös bársonnyal bevont karszékben ült a szíves estélyadó Külley Árpád, szemközt vele egy magasrangu vendég, egy osztrák herceg és tábornok.

Az öreg már hetvenedik életévét is jóval felülhaladta, de azért mindig elevennek és vidámnak mutatkozott s vendégeihez igen nyájas és előzékeny volt. Mig a szomszéd teremben az ifjak és leányok táncot mulattak magukat, itt Külley az ülni szerető vendégek között a társalgás középpontját képezte.

Reggel felé a vendégek seeregéstől távoznak a kastélyból, s a két Külley magára maradt.

Az ifju az éj hátralevő perceit egy karszékben töltte. Korán reggel pedig kiment lovagolni a hegyek közé. Déltájban bejelentette magát atyjánál.

— Hallom, hogy már kinn is voltál.

— Egy keveset lovagoltam.

— Azt okosan tetted. Korán reggel egy szép vidéken lovagolni a legnagyobb élvezet. Most azonban ülj le. Nem tudok bizalmasan beszélni azzal, ki le nem ül. Azt mondtad tegnap, hogy kérelmed lesz hozzám s én már előre is ígértem teljesítését.

— Bizonyos terv van előttem, melyre előlegesen is beleegyezését kell kinyernem, atyám.

— Beszélj!

Külley azt hitte, hogy fia, Ervin, sejtven azon kedvenc tervét, mely szerint őt az osztrák herceg leányával házasságra bírni óhajtja, udvariasságból előzékeny akar lenni és az első szó ő akarja kimondani.

És biztatva s bátorítva fiát, közelebb vonta magához.

— Az egyedül öntől függ atyám. Engedje meg, hogy egy időre a hadsereghez menjek.

Az öreg vérért meghálni érezte.

— Mit mondasz?! . . . mi jut eszedbe?! . . . Te, kit különben a polgári pályára neveltek? . . .

— Az igaz. De egy idő óta érzem, hogy más kötelességeim is vannak.

Ervin e nyilatkozata az atyára megrázólag hatott. Ha vonakodás, vagy halasztás-keresés volna, gondolá magában. Azonban a következő pillanatban ellenkező eszme torlódott fel lelkében. Ki tudja, hátha fia mátkája előtt lovagias színben akar feltűnni.

E két ellenkező gondolat az öreg keblében kínos csatát vívott.

— Ervin! Felelj nekem igazán. Bánt-e téged valami? Nekem minden ember azt mondja, hogy te buslakodol, kedvetlen vagy. Barátaidat nem keresed fel, sőt ha jönnek hozzád, néha eltagadtatod magadat.

— Ellenkezőleg, atyám; én igyekszem minden örömben részt venni.

borában, száz és száz mértföldet utaztatnak az időközben áthelyezett független bírákkal, hogy a kormány érdekében érvényesítsék szavazatukat. Hji! — mondják még ezek a független államhivatalnokok is — a kenyér az első, s ha nem szavazok a kormánypártra, vagy éppen ellenzékire találnék szavazni, halálos holtig megmaradhatnék alárendelt állásomban, előléptetésemnek ez örökös akadálya lenne!

Beismerte a minap a belügyminiszter is Apponyi interpellációjára adott válaszában, hogy a közigazgatási tisztviselők választásánál a kijelölési joggal visszaélések történnek, úgy hogy ezzel a szabad választási jogot kijátszák s választási formában tulajdonképpen kinevezést gyakorolnak, beismerte azt is, hogy ez nem szórványosan előforduló eset, hanem mindenfelé elharapózott gyakorlat, de esze ágában sem volt megígérni, hogy ezen a bajon segíteni fog, hanem két kézzel kapott rajta, hogy ebből is fegyvert kovácsoljon az államosítás javára.

Már csak ezért is szükséges — úgy mond. — hogy a hasonló bajokat a gyakorlatban is megszüntető közigazgatási reform tárgyalásába minél előbb belefogjunk: vagyis más szóval, töröljük el a tisztviselők választását, nehogy a kandidálásnál, a melyre mindig a kormánynak van elhatározó befolyása, visszaélések történhessenek.

Kár, hogy Percel Dezső nem vállalkozik az igazságügyi tárca vezetésére is, ő képes lenne egyetlen paragrafussal megszüntetni az országban minden rablást és tolvajlást, csak azt kellene a fenti logika szerint törvénybe iktatnia, hogy „nincs tulajdon.“

Ha megszüntetjük a választási jogot, nem lesz választási visszaélés: ha eltöröljük a tulajdonjogot, nem lesz többé lopás!

Növeszsze meg Allah az árnyékát ennek a zseniális államférfiúnak!

Hirek.

Pécs, 1897. január hó 19.

Álarcos jelmez-skizzek.

Most, hogy az álarcos balok saisonjában a kanabokák „Ne kedvem ne!“ című társulata is akar álarcos bált rendezni, erre a „Kitöröm a hajómat“ és a „Ki a bortól el nem ázik“ címet viselő társas-egyletek is hivatalosak.

A bálban csak férfiak jelennek meg jelmezben, a hölgyek rendes toilletben.

A rendező-bizottság alulirt tagja, jelmez vázlatokat készített, melyeket ez uton bocsát rendelkezésre.

A pléh diadala. Kabát: testi terjedelmhez mért zsiros dóbön, kályhacső ujjakkal, ugyanolyan nadrág. A kabátra levesmerő kanálfejekből készül a gomb. Kalap: mosdótál fölötté kuglóf sütő, a fölött torta módli s a fölött egy kis tölcser. Cylinder utánzat kék vagy fehérzománcos fazékból választható. Zsuzsunak ajánlhatók az apró sütemény módlik. A kézben apró habverő.

„Excelsior“ henteskostüm. Pörzsölt koca bőrből szép piros frakk, malacköröm gombokkal. Forrázott coca bőrből fehér nadrág kalbászszinórzattal. A nyakon sűrűn füstölt, frankfurterből lebegő fodor. Két sor szafalédéből derékkötő, melybe hájas csipkekendő van beletűzve. A sapka fél préshurkából készül, melybe a fej helye ki van rágva, be spádézott vége a homlok felé lekunkorodik. Helyette a disznófej is alkalmas.

Sétapálcikának egy szál szalámi alkalmazandó.

(Nehogy a mélyre becsült tagok tulkóvérnek tartsak az utóbbi jelmezt, s drága egészségük kockáztatva legyen miatta — mellé ajánlom rögtön a következő kostümöt, mert az „Excelsior“ nehéz kenyér nélkül elviselni.)

„Ne tovább“ sütők remeke. Testhez álló nadrág és atilla palacsinta tésztából, perrec és „heilige stricli“ zsinórzattal. Panyókára vetett kurta mente iángosból, császár zsemlye gombokkal. Kalap: kakas tejjel sült kenyér (a fejnek megfelelő lyukat kell rajta vágni.) a tetején betyárcipő, a fölött vizes zsemlye, fölötté császár-zsemlye, a legtetéjére egy bihari pontot is lehet csinálni. Fülön függő gyanánt két apró mákos kifli. Karon fogva megy „Excelsiőrrel“ és sósbucikat kínál.

A szitakötők szakmájukba vágó szöveget nem használhatnak. Flótas.

— Aztán napokig nem vagy itthon.
— Szétnézek a falukon. A termés mindenfelé rendkívüli, a szőlők az idén valóságos csodát tesznek, a mezők pedig tele vannak vadakkal.

— Holnap ismét el akarsz menni . . .
— Ha nem parancsol velem atyám más-ként, pár napra ismét elmegyek
— Csak nem ismét azon szerencsétlen faluba?

— De gondolom, azt is utamba ejthetem.
— E szerint utazásaidnak olyan kirándulási színezete van. Azonban én nem azért szólok, mintha kérdegetni akarnálak. Mulasz magad úgy a mint tetszik. . . Hanem egyet, mit veled tettem, igen megbántam.

— Megbánta atyám? Szabad e tudnom, mit?

— Azt bántam meg, hogy a mult évben azt a kis falucska s azt a vadászlatot neked adtam.

— Hogyan, atyám?

— Már csak azért is, hogy a miatt oly sokszor kell téged nélkülözni.

— Ezután ha kimegyek is, egyszerre többet fogok ott elvégezni, s rendeléseimet hosszabb időre igyekszem elintézni.

— Ha ezt megtartod, igen lekötelezel. Ha e birtok még enyém volna, leszakgatnám családi cimereket, s helyébe oda iratnám: „Ez a ház eladó.“

— Arra, atyám, hogy ez megtörténjék, elég egy szava.

— Nem értettél engem, nem oda céloztam.

Ekkor aztán a beszéd más tárgyra fordult.

*

Nem messze, mint egy órai járásra van ama kis falucska s mellette a vadászlat, melyet az öreg Külley fiának ajándékozott.

A vadászlat felső szobáiból egy ajtó a domb tetejére nyílt; a domb teteje pedig vidám és barátságos mező volt, nyájas rét, melyet minden oldalról sötét erdő vett körül.

Az ablakok egyikénél kis asztalka mellett, elfoglalva finom himzéssel, ült két fiatal hölgy, Laura és Kamilla.

E két nő testvér volt. Laura Ervin neje, kit a falu hallgatni tudó lelkésze a falusi kápolnában adott össze.

Laura és Kamilla sejtelmekről beszélgettek. Tán bohóság az egész, de mégis érezni tudó előtt kedves és érdekes.

— Lásd, Kamilla, te nem akarsz nekem hinni, de én már meggyőződtem arról, hogy a hányzor Ervin jött, én azt mindig előre éreztem. Nem tudom, fogsz-e emlékezni rá, midőn egyszer egész nyáron folyton esett az eső, s midőn végre kimehettünk a mezőre, oly szép idő volt, de a legbányadabb szellő megemlékeztetett, hogy a szép

Napirend 1897. január 20-án.

Naptár: szerda, jan. 20. — Róm. kath.: Fábrián és Sebestyén. — Prot.: Fábrián és Sebestyén. — Gör.-kel.: (jan. 8) Baziliszsa. — Zsidó: R. Chodes 17. — Nap két 7 óra 25 perckor; nyugszik 4 óra 26 perckor. — Hold két d. u. 6 óra 34 perckor; nyugszik reggel 8 óra 14 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 5 Celsius fok meleg; légnyomás 751. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, keleten csapadék, hőszűnyedés várható.

Katonai utóállítás a Scholtz-féle sőtázházban reggel 9 órakor.

Pécsi Bicycle-Club közgyűlése a „Nádor“-ban este 7 órakor.

Színház: „Celestin apó.“

— (Városi közgyűlés) lesz f. hó 25 én d. e. 9 órakor, melynek gazdag tárgysorozatából kiemeljük a szervezkedési szabályrendeletet, Czenger Károly pénztári ellenőrnek nyugdíjazását, a színházi végleszámlást, a közbiztonság ügyét, továbbá a tanácsai indítványt, mely a tankerületi főigazgatóság-nak Pécsre való visszahelyezését óhajtja szorgalmaztatni a kultuszminiszteriumnál.

— (Uj jogtanár.) A pécsi püspöki helynök ma írta alá Kés m á r k y István drnak a kinevezési okmányát, mely szerint a háromszoros tudort a Kossuthányi Ignác távozásával megüresedett egyházi tanácsokra a pécsi püspöki joglyceumhoz rendes tanárrá kinevezi.

— (Pályázat.) A pécsi kir. ítélőtáblánál egy irnoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kir. tábla elnökéhez.

— Kinevezés.) B u r g i c s Vilmos, volt pécsi pénzügyigazgatósági gyakornok, jeleg eperjesi pénzügyigazgatósági számtiszt, a magy. kir. államvasutakhoz számtisztté nevezett ki és a budapest-balparti üzletvezetőséghez osztatott be.

— (A kaposvár-barcsi vasut) ügyében jártak Barcsra a mult héten, mint lapunkat onnét értesítik, Körmendi és Vasdinyei Kaposvárról, hogy az ottani megyei bizottsági tagokat az ügy részére megnyerjék, minthogy a legközelebbi megyei gyűlésen e vasut ügye is tárgysorra kerül A barcsiak

napoknak vége, itt az ősz, s ismét tél lesz, mikor még nyár sem volt. Ekkor mi csendes fájdalmat éreztünk mindketten, nem tudtuk ugyan érzéseinket kimagyarázni, de egymást azért tökéletesen megértettük.

— S ilyenek téged szomoríthatnak? Arra a gondolatra jössz, hogy egykor megszünnél boldog lenni? Képzeldő vagy . . .

E percben, mint földalatti dörgés, hallatszott a vadászlat kapuinak megnyitása.

— Ez ő! . . .

— Ez ő! — Kiálták egyszerre a hölgyek, s néhány perc a legfeszültebb várakozás s ezer szivdobbanás között mult el.

Végre közeledék egy halk lépés.

— Ez nem ő! . . .

Több izbeli rejtelmes elkésés, minden marasztalás ellenére történő kora elutazás, különösen a tervezett házasság elleni, csaknem szóval kifejezett idegenkedés, az öreg Külleyben különféle gyanukat ébresztett.

És mánap csakugyan a gyanus vadászlatba utazott; alkonyat felé indult el és mire oda ért, egészen sötét lett.

Ekkor történt, hogy Laura és Kamilla csendes beszéde közben, mint földalatti mennydörgés hallatszott a vadászlat kapuinak megnyitása.

A házfelügyelő sietett a kocsiját felnyitni, azonban nagy volt meglepetése,

természetesen már a maguk érdekében is teljes tehetségükkel járúnak e terv megvalósításához, minthogy e vasut kiépítésével, a távolabb fekvő községek is hozzájuk csatlakoznának, miáltal kereskedelmük nagyobb lendületnek indulna. De másrészt is nem csak Barcsnak, hanem a vidéknek is, melynek nincsenek úgy mint pl. Baranyának jó országutai, lehetővé tenné e vasut fejlődését, melynek bizony arra nagy szüksége van.

— **(Ajándék a belv. fiiskolának.)** A helybeli belv. közs. fiiskola tanasztára érdekes darabban gyarapodott. Ugyanis Nürnbergeri Ferenc, tette-utcai vendéglős, egy hatalmas tengeri pókot kapott a nyáron s ezt most a nevezett intézetnek ajándékozta. A pók felső testrésze hatalmas tenyérszerű nagyságú s végtagjai 30—35 cm. nyi hosszúak. Nevezett adományozónak az intézet igazgatója ez uton is köszönetét nyilvánítja.

— **(Lázadás Mozgón.)** Furcsa állapotok uralkodnak Mozgón. Hiába renoválták a szép, nemrég felszentelt katolikus templomot, nem veszi hasznát senki, mert alig jár bele egy-két ájtatos öreg nékén kívül valaki. Ennek oka pedig az, hogy a hivek ellentétbe helyezték magukat plébánosukkal s erősen kötik a lovat a szekérhez, hogy míg a plébános nem enged, lábukat se teszik be a templomba. Mikor az új, szép templomot felszentelték, Hirling Nándor plébános kihirdette, hogy ezentúl sem a sekrestyében, sem a kóruson, sem pedig a szentélyben nem engedi meg, hogy a falubeli suhanc legénység istentisztelet alatt helyet foglaljon, mert illetlen magaviseletükkel az istentiszteletet csak zavarják, a felszentelt helyen botránkozást csinálnak s főképp a kóruson olyan tisztatlanságot követnek el, ami el nem tűrhető. Tekintve, hogy a régi templomban mindez így is történt, a plébános tilalma jogos és szükséges volt; a nép azonban nem akart ennek szót fogadni. A legközelebbi vasárnap ismét csak ott volt a suhancok serege a sekrestyében s ott minden-

midőn Ervin helyett az öreget pillantá meg.

Külley Árpád bevezette magát az épület belsejébe.

— Ha jól emlékezem, e szobából egykor vaslépcsők vezettek fel a második emeletbe?

— Most is azon módon van minden, — válaszolá a házfelügyelő.

— A kulcsok önnél vannak?

— Igen, nagyságos uram.

— Most senki sincs odafenn?

— Senki, nagyságos uram.

A házfelügyelő és a szolgáltevő inas baljóslatu tekintetük egy pillanatra találkoztak.

— Podgyászaim között lesz egy vörös bársonnyal behuzott szekrény, hozzá ide.

Az inas azonnal teljesíté a parancsot.

Az öreg a szekrényt felnyitá. Belül zöld bársonnyal beluzott üregben egy pár pisztoly ragyogott. Mindkettő golyóra volt megtöltve.

Külley Árpád különösen érezé magát. Nagy munkába kezdett. Cselédeit viszaküldé, nehogy gyanut támaszson. Gondolkodni kezdett. A felügyelő azt állitá, hogy a második emeleti szobákban senki sincs, oda nem mehet senki, a kulcsok nála vannak, holott

féle illetlenséget beszélve, zugolódva várták papjukat. Mikor a kántor a kórusra ment s nem akarta őket oda beereszteni, egyszerűen ölbekapták és bevitték oda magukkal, ellepven az egész karzatot. Természetesen az isteni tisztelet elmaradt s a templomot, mikor a lázongó nép kivonult, bezárták. A tanulatlan, erőszakos nép kedélye, melyet bizonyos körök izgatni szeretnek a plébános ellen, olyan fenyegető fokra hágott, hogy másnap csendőröket hívtak s csak úgy tartották meg az isteni tiszteletet. A nép ekkor is készült váiamire, de megtudván, hogy a csendőrök a szomszédos iskolaépületben készenlétben vannak, nem mentek be a templomba, hanem előtte csoportosultak és nem a legszebb szavakkal éltek a plébános ellen. A ki azonban — mert hiveinek lelkipásztora s kötelessége és joga van óvni mindentől, mi erkölcstelen és botránkoztató — továbbra is megmaradt rendeleténél s ma sem ad helyet a rakoncátlan suhanc népnek a templom sekrestyében, a szentélyben és a kóruson. A mozgóiak pedig játszá az elégedetleneket s nem járnak templomba. Talán lehetne a falu vezetőségének, a jegyzőnek, no meg az uradalom kasznárjának a plébánossal karöltve odahatni, hogy ez a tartahatatlan állapot megszűnjék s a mozgóiak ne váljanak szégyenére a katolikuságnak? Vagy tán épen az egyetértés hiánya az oka a furcsa lázongásnak?

— **(Váratlan öröm)** érte ma délelőtt Dudosits Géza helybeli posta és táviró tisztet, a ki egyáltalában el nem tudta képzelni, miért idézik sürgősen a rendőrségre, holott ő semmi tilos dolgot nem követett el. Midőn belép Reeh György rendőrkapitány szobájába, eloszlik félelme, mert a kapitány előmutatja neki azokat az értékes dolgokat, u. m. egy 2100 frtról szóló körmöci takaréktári betéti könyvet, két db. felsőöri takaréktári részvényt s több okmányt, melyeket — mint annak idején megirtuk — nevezett postahivatalnok még múlt évi dec. 30-án hagyott el Budapesten egy villamos kocsiban.

megerkezésekor két ablak oda fenn is ki volt világítva.

Csengetett. A házfelügyelő nem sokára megjelent a szobában.

— Hol vannak e szoba kulcsai? — kérdé a vaslépcsőzet felé mutatva.

— Itt vannak nálam.

— Adja ide a kezembe . . . Be vannak odafenn téve az ablaktáblák?

— Betéve és bezárva.

— Nem volt ott ma valaki gyertyával?

A házfelügyelő egy pillanatra késett feleletével, mi mégjobban megerősíté gyanuját.

— Nos? . . .

— De igenis, nagyságos uram. Én voltam magam. Ezt minden este teszem, kötelességem úgy hozza magával.

— Elmehet ön.

A házfelügyelő elment.

Laura és Kamilla szobájokban csendesen egy pamlagon ülének. A szoba közepén egy asztalon gyertya égett, a gyertya előtt egy nyitott könyv.

A kandalló tüze már teljesen hamuvá lön, halotti csend uralkodott közelben és távolban.

Komoly méltóságban terült el a vadász-lak körül az erdő, a hold fehér sugarai a köd-ülte koronákon törtek meg.

Az értékes dolgok a fővárosi államrendőrség utján a pécsi rendőrkapitánysághoz kerülvén, tulajdonosuk ma délelőtt át is vette.

— **(Lopás a szemináriumból.)** A csirkefogó urak, úgy látszik, megsokallták az aprójószáglopások terén beállt pangást s nagy tette határozottázták el magukat. Gondolták, csinálnak egyszer egy műlopást s nem a külső utcákon, de a város közpotján produkálnak egy kis szenzációt. Ugy is tettek, bemásztak az úgynevezett bajszos barátok lakásául szolgáló kis szeminárium udvarára s oman két jól hizott pulykát elemeltek. A pulykák, nem lévén kapitoliumi ludak, nem ütöttek lármát s így nem is vette észre a tolvajokat senki. Ma reggel aztán, mikor a két pulyka hült helyét látták, siettek bejelenteni az esetet a rendőrségnél. A pulykatorvajokat keresik.

— **(A meglöpött tejsarnok.)** A pécsi tejsarnokból ma reggel eltűnt egy kanna tej. Mivelhogy a tejes kannáknak, még ha tej van is bennök, nincs az a szokásuk, hogy lábrakeljenek, valami enyveskezű jómadarat gyanúsítottak a kanna tej eltűntetésével s nyomban be is jelentették a lopást a rendőrségnél. És az ellopott tejes kanna még a délelőtt folyamán megkerült; de tej már csak félig volt benne. A többit eladogatta a tolvaj, a ki azonban még ismeretlen, mert a kannát másnál hagyta letétben s ő maga eltávozott s még nem tért vissza. Legalább így mondja az illető, kinél a kannát megtalálták. Most keresik a tolvajt s a vizsgálat remélhetőleg hamarosan világosságot hoz az ellopott kanna ügyére.

— **(A zenész temetése.)** A hirtelen halállal kimult Garai János zenész temetésére tegnapi hírünkben közöltekén kívül adakoztak: Dollinger András, Gadó József, ifj. Bedő Imre 2—2 frt, Graumann János, Ruepprecht Nándor, Jakab József, Ratkovics Károly, Piacsek Virgil, Papp József 1—1 frt, Donner József, Hunyadi Lajos, Hircy Ferenc, Lukács Sándor, Herczenberger József, Havas János, Schwarc Péter, Lábrenc

Mint kisértő szellem jelent meg e közben a szobában Külley Árpád.

Behuzva magát fekete köpenyébe, fehér arca és hosszú hálósapkája őt egy sírból felkelőhöz tették hasonlóvá.

A két nővér halálra rémülten szorosan karolá át egymást. Arcuk halovány lett, lélekezettük elállt.

Iszonyatos perc következett be. Külley megtűdve gondolkodott. Arcjátéka teljesen kifejezé belsejének elsodró viharát. Látszott vonalain a legkeményebb küzdelem, míg egy sötét elnyugodás a határozottságot megerlelni látszék.

Ezután egy fenevad ugrásával Laura és Kamilla előtt termett, köpenye alól kezét elővonta — egy durranás, s Laura, a nő legszébbike halva rogyott le. Kamilla ráborult testvéreire.

Ervin éjfél tájban megérkezett.

— Vett-e már valamit észre az öreg? — kérdé a házfelügyelőtől.

— Azt hiszem, még nem, nagyságos uram.

— Akkor semmi baj.

Ezt mondván, leszállott a kocsijáról; jött, s a látvány, mely szeméi elé tárult, egy őszinte, de fájdalmas sóhajt csalt elő kebléből.

Fögler Dezső.

Gusztáv, Skrobay István, Geiszt Kálmán, V. Viegac Ágoston 50–50 kr. és N. N. 60 krt. A jótett magában hordja dicséretét s itt csak Koródiék halás köszönetét tolmácsoljuk, kik ez uton köszönik meg a jószívű adakozók áldozatkészségét.

— **(A pécsi kereskedelmi ifjúsági Kaszinó)** folyó hó 24-én (vasárnap) délután 2 órakor tartja évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. Titkár évi jelentése. 2. Pénztárnok évi jelentése; mérleg bemutatása. 3. Számvizsgáló bizottság jelentése. 4. Indítványok. 5. Tisztikar és választmány leköszönése. 6. Szavazatszedő bizottság kijelölése; új tisztikar és választmány választása. A pénztárnok évi jelentéséből közöljük, hogy a Kaszinó múlt évi bevétele 2642 frt 62 kr. volt; kiadása pedig 2486 frt 75 kr.; alaptőkére maradt 173 frt 87 kr.

— **(Az eszékiek öröme.)** A kormány új dohánygyár felállításával tüzelte mostanában a becsületes mameluk erényeket a városokban. Az új dohánygyár a Dunántulnak volt szánva és versengtek érte Győr, Sopron, Szombathely, Kaposvár stb., csak mi pécsiek biztunk a mi „nagy emberünkben“, hogy csak a kisujját mozdítja meg s mienk lesz az új dohánygyár. Eszék azonban tuljárt még a mi eszünkön is, mert addig ütötte a vasat, míg meleg volt s mint a leghitelesebb forrásból értesülünk, Dániel Ernő kereskedelmi miniszter ígéretet is tett az eszéki kereskedelmi kamara titkára előtt, hogy az új dohánygyárat Eszék kapja meg. S mert a dohánygyárral boldogított Eszék nincs messze tőlünk, így hát Pécs jóidőre elesett attól, hogy dohánygyárat kap.

— **(Az „Első Pécsi Veterán- és Segélyező-Egylet“)** folyó hó 24-én d. u. 3 órakor tartja évi rendes közgyűlését az egylet helyiségében (Tettye-utca 6-szám alatt.) A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. Évi jelentés. 2. Az évi számadás megvizsgálásáról jelentés. 3. Tisztujítás. 4. Indítványok.

— **(Geológusok Pécsen.)** A városi tanács meghívására ma reggel érkeztek Pécsre Kulmann híres bajorországi geológus, Sommer vízmérnök és a ministerium által kiküldött két szakközeg, hogy megsejleljék a pécsi határban több helyen már folyamatba tett ártézi-kutak munkálatait, esetleg, hogy újabb helyeket jelöljenek ki, ha a már megkezdett helyen nem volna folytatható siker reményével a fúrás. Ezekhez a kiküldöttekhez csatlakoztak Matyasovszky Jakab helybeli szakértő, a DGT. egyik bányamérnöke, Rauch János városi főmérnök, Herbert János gazd. tanácsos, Majorossy Imre polgármester és Pintér Ferenc aljegyző, a kik kocsikkal bejárták úgy a szigeti, mint a budai külvárosban munkában levő ártézi kútfurási helyeket és alaposan meghányták-vetették a dolgot. Szakvéleményüket azonban csak lapunk holnapi számában hozhatják, ha ugyan ekkorra befejezik szemléjüket, mely feloleli magába egyszersmind a sátoztábor vizszükségét is, a melyen segiteni egyik fő feladatukat képezi.

— **(Ellopott hálók.)** Csankó Péter, bátai lakos, a „Pösze“-tóban tartogatta hálóit, melyekkel a halászat iránti szenved-

élyét szokta kielégíteni. A hálók meg is voltak szépen a tó azélében, a napokban azonban egy szép reggelre mind a hat darab eltűnt. A meglopott halász bejelentette az esetet a báttaszéki csendőrségnek s azok a nyomozást megindítván az eltűnt hálók után, meg is találták azokat Schmidt Mátyás és Petkó András, báttaszéki lakosoknál, akik be is ismerték, hogy ők lopták el a hálókat a tóból. Most a bíróság végez velük.

— **(Szalma-tűz.)** Krausz Lipót, drávaszentmártoni lakosnak a napokban, ismeretlen okból, kigyuladt egy kazal szalmája és porig égett. A leégett szalmakazal 40 forintra volt biztosítva s így a kár megtérül.

— **(Meglopott bogár.)** Gaca Ferenc, kölkedi lakostól egy éjjel több darab fát elloptak. A mohácsi csendőrség az ellopott fák közül két darabot megtalált Bakos Mózes, mohácsi lakosnál, aki a lopást beismervén, ügyét áttették a törvényszékhez.

— **(Csavargók veszedelme.)** A külvárosokban — minden tilalom dacára — koldulva járó hely és toglalkozás nélküli csavargókra időnkint razzia szokott rendezni rendőrségünk. Ez a razzia — mint mindig — úgy a mai nap folyamán is sikerrel járt, mert hét kolduló csavargót tartóztattak le. A hét közül egy sem idevaló s most illetőségi helyükre fogják őket toloncolni.

— **(Próba az új tüzoltó-anyaggal.)** Mintegy ezer főnyi intelligens közönség jelenlétében ment ma délután végbe a nagy vásártéren Eberhardt gráci cég kizárólagos szabadalmát képező tüzoltó-anyaggal a próba. A cég megbízottja először petroleumba áztatott és azután meggyújtott vázsondarabokat oltott el pusztá kézzel, a melyet előbb a tüzoltó anyaggal telt folyadékba mártott, azután egy szalmával kitömött zsákokot locsolt meg petroleummal, mely midőn hatalmas lánggal égett, az új anyagba bemártott kézzel eloltotta. Érdekes volt a harmadik kísérlet. Egy frissen ásott gödörbe vastagon volt kátrány elhelyezve, melyet felébe locsolt petroleum segélyével lángra lobbantottak. Midőn toronymagasságu, sűrű fekete füstgomolyok jelezték, hogy a kátrány már javában ég, a magyarázó megbízott egy dézsa tüzoltó-anyaggal egyszerre megszüntette a tüzet. Hasonlólag szépen sikerült a negyedik próba: égő benzines hordóval, ezt is, mintha csak egyszerre elválták volna a tüzet, egy pillanat alatt eloltotta egy vedér tüzoltó folyadék. Utolsóak maradt a két köbméter fával való produkció, melyet valóságos szalmakazal vett körül s még azon fölül is intenzíven öntöztek petroleummal Csakhogy a vizes fa nem akart égni, ötször-hatször is lelocsoltgatták petroleummal. Végre is halomra kellett dönteni a szépen, fakeskedői módra ritkásan rakott hasábokat, meglocsolták újból s ekkor aztán kifogástalanul fellobogott a láng. Egy sugár abból az új folyadékból, melyet a tüzoltók kis fecskendőjükből az izzó fahasábok közé bocsátottak, elég volt az eloltásukra; és a mi különös, oltás után az előbb, még égő fahasábok oly hidegek voltak, mintha jeges vízből frissen szedtek volna ki azokat. Mindenesetre kívánatos, ha ez az új szer olcsó, és könnyen eltarthatónak bizonyul, hogy eb-

ből tüzoltóságunk is beszerezzen pár hordócskával s folyvást készenlétben tartson, esetleges pincetűzek alkalmára.

— **(Éjjeli verekedés.)** Az éjjel tízenegy óra tájban a kálvária-utca békés csendjét nagy verekedés zaja verte fel. A verekedők hárman voltak, két asztaloslegény és egy magát az intelligensebb osztályhoz számító egyén, a ki egy jól átmulatott est borgőzével a fejében, szeszüzött az asztalosokkal és már azon a ponton állt, hogy ő huzza a rövidebet. Azonban, szerencsére, éppen arra járt a rendőrjárat és mind a hármukat betessékelt a rendőrséghez, a hol kihallgatták őket s a jegyzőkönyvet át fogják tenni a bírósághoz.

— **(A pécsi nemzeti kaszinó könyvtára)** használhatatlan könyvek kielejtezése, katalogus elkészítése, szóval az egész könyvtár rendezése miatt f. é. március hó 1-éig zárva maradt. A kikölcsönzött könyveket a rendes könyvtári órákban f. é. februárius hó 10-éig okveilenül be kell szolgáltatni.

— **(Megszökött tolvaj.)** Kovács István, hahóti illetőségű, 31 éves napszámos, lopást követvén, el a csendőrség kezébe került. Az elfogott tolvajt a kaposvári ügyészséghez akarták kíséni s éjjelre a babócsai őrsön zárták be, honnan azonban, hogy s hogy nem, elég az hozzá, hogy megugrott s reggelre hült helyét találták. Keresték ismét, de most már jobban kedvezett neki a szerencse: nem bírták újra kézrekeríteni. Még ma sem tudják, merre és hova szökött s épen ezért a kaposvári törvényszék elrendelte a megszőkött tolvaj köröztetését, a kit ha most már megcsiphetnek, bizonyára nem hagyják újból elillani, ha nem beviszik az ügyészség börtönébe, hogy ott vigyázzanak reá.

— **(Leégett takarmány)** Nagy János, tótkeszi lakosnak, a napokban leégett 100 forint értékű takarmánya, mely 94 forintra volt biztosítva. A felsőireghi csendőrség megejtette a vizsgálatot a tűz keletkezési okát illetőleg, de az ismeretlen maradt.

— **(Szinügyi bizottsági ülés.)** A szinügyi bizottság folyó hó 21-én (csütörtökön) délután 3 órakor a városháza közgyűlési termében ülést tart.

— **(Jour fix.)** A barcstelepi olvasó és társaskör e hó 16-án tartotta e farsangban a második társas összejövételét. Minden előleges meghívás és rendezés nélkül gyűlt össze nem nagy, de annál diszesebb közönség a kör helyiségébe és ott cigány mellett kedélyes beszélgetés közben keresett és talált szórakozást. De hát nem azért huzta a cigány olyan csiklandósan, hogy a fiatalág ülve hallgassa, megkezdődött a tánc és folyt kitartóan majd reggeli 2 óráig, mikor is a kis társaság szétszlott, hogy 14 nap mulva újra együtt tölthessen néhány kedélyes órát.

Farsangi naptár.

Január 23. Pécsi munkás-képző-egylet bálja a Scholtz-féle sörcsarnokban.

Január 24. Pécsvárad iparos olvasókör bálja.

Január 28-án. Vendéglősök bálja a Vigadóban. — Helyőrségi tisztii estély a Nemzeti Kaszinóban.

Január 30. Vasuti műhely munkások bálja a Vigadóban. — A dárdai Kaszinó-Egyesület bálja.

Február 1-én. Vörös kereszttegyelet álarcos bálja a Hattyuban. — Az első pécsi veterán és betegsegélyező-egylet bálja a Scholtz-féle sörházban. — Mohácsi Jótékony Nőegylet bálja a Polgári Kaszinóban.

Február 6-án. A pécsi Polgári Kaszinó második táncestélye. — A pécsi kádársegédek szakegyletének farsangi táncvigalma a Scholtz-féle sörházban. — A pécsi jótékony nőegylet Calicot-bálja a nemzeti kaszinóban. — Házi bál a „Petőfi“ vendéglőben.

Törvényszék.

§ **Meg akarta sodrófázni a rendőröket.** A siklói tűzoltótestületnek mult évi augusztus hó 31-én tartott zászlószentelési ünnepélye egy mulatságos utókövetkezményével foglalkozott a napokban a pécsi kir. törvényszék. Ugy történt ugyanis a dolog, hogy G a z s i Sándor, községi kanász, szintén betért a „Pelikán“-ba s ott persze ő is jutott borhoz, a mennyi csak kellett neki. Így aztán becsipett s ilyen állapotban ahogy hazament, a feleségét, egy kis leányát és a hajadon leányát, G a z s i Máriát, elkezdte szidni, majd kiűzte őket az utcára. Gazsi Mária ekkor elment, hogy rendőröket hívjon segítségül s H a r a s z t i István és V i n k o v i c h János rendőröket el is hívta a házukhoz. Gazsi még ekkor is kiabált bent a házban és bement hozzá a kisebbik leánya s csendre intette, mert „itt van a patrol.“ Ga-

zsinak azoban a patrol nem imponált s mint a feljelentés mondja, „nem ismételtet ő szavakat“ kiabált a rendőrökre. Majd pedig kijött kezében egy sodrófával s mikor a rendőrök csendre intették, Vinkovichtot meg akarta lökni s a sodrófát — ismét a feljelentés kifejezése szerint — „rejtélyes szándékkal“ rá emelte. Azonban a sodrófát elvették tőle s erre ő is megjuhászodott. De már késő volt; megtették ellene másnap a feljelentést hatóság elleni erőszak miatt s most tartotta meg ügyében s végtárgyalást a törvényszék. A végtárgyalásra vádlotton kívül a két rendőr és G a z s i Mária voltak beidévezve, de ez utóbbi apja ellen vallomást tenni nem kívánván, a két tanu hit alatt tett vallomása által a vádbeli cselekmény beigazoltatott. A vádlott azzal védekezett, hogy ő hoitreszeg volt; hiszen másnap, mikor családja mondta neki, hogy mit csinált az éjszaka, semmire sem emlékezett és nem emlékszik most sem. Csak azt tudja, hogy a „Pelikán“-ban berugatták, de hogy aztán mi történt vele, arról homályos fogalma sincs. Hogy kiabált és szóval becsmérelte a rendőröket, azt sem tudja.

— Még se lehetett maga olyan részeg; hiszen ugyancsak sokat beszélt. Mondja neki az elnök.

— Hát kérem, az ember különböző természetű. Én ha részeg vagyok, akkor tudok a legtöbbet beszélni. És soha életemben nem voltam olyan részeg, mint ekkor; hogyne beszélhettem volna hát olyan sokat.

Az őszinte vádlottat kétnapi fogházra ítélte a bíróság s az abban megnyugodván és a királyi ügyész is tudomásul vevén az ítéletet, nyomban át is adták a királyi ügyészségnek, hogy büntetését leülje.

§ **Egy vastengely miatt.** Vagy két év óta folyik az a zsarolás és hivatalos hatalommal való visszaélés miatti bünper, mely most nyert befejezést a pécsi királyi törvényszéknél. Két évvel ezelőtt történt ugyanis, hogy G o n d i Ferenc, nagyharsányi lakos, Siklós-on K l e i n Béla vaskereskedésében kocsi-tengelyeket vásárolt. Az áruért váltóval fizetett, azonban megbánván a vételt, csakhamar visszavitte M o l n á r János kocsiján a vastengelyeket a boltba s vissza is kapta a váltóját. Mikor eltávozott, a kereskedő azt vette észre, hogy egy vastengely hiányzik és azért segédjét, ifju H e n k Antalt tette felelőssé s ráparancsolt, hogy azt bárhonnán, de előkerítse. Henk Antal fogta magát, magához vette K ö r ö m János és B a k a Antal rendőröket s velük Gondi üldözésére indult, azt mondván, hogy Gondi ellopta a vastengelyt. Utól is érte a Molnár Jánossal hazafelé igyekvő Gondit s megállítatván kocsiját, az eltűnt vastengelyért hét forintot követelt tőle s mikor ezt megkapta, akkor meg három lópokrócot vett le zálogba a kocsirol s végre is a rendőrökkel bekísértette Gondit a község házához. A meghurcolt ember — a ki a vastengely elvitelében teljesen ártatlan, mert az átvételnél a kereskedő volt jelen több tengelyt nem követelvén, egy a kocsi

— Azt hiszi tehát, hogy Borodinó gyilkolta meg nővérét?

— Vagy ő, vagy az a másik.

— A nővére férje?

— Igen. Iréne mindig félt tőle.

— És mégis a felesége lett?

— Mi lett volna belőle, ha visszautasítja. Anyánk nem hagyott vagyont reánk s már csak a hozzám való szeretet sem engedte meg, hogy szívére hallgasson. Ő fizette a neveltetési költségeimet is és milyen meleg szeretet áradt ki leveleiből, melyeket a kolostorba irt nekem. És milyen viszontlátás! — zokogott, kezével elfödve arcát.

Az öreg Zsuzsa nagyon megörült, mikor meghalotta, hogy egy fiatal, mindenkitől elhagyott leányon kell segíteni és hogy az irgalom munkájában neki is része lesz.

— Csak azt szeretném tudni — mondotta Jonville mikor barátjával egyedül maradt, hogy letartóztatták-e Borodinót?

— Majd megtudjuk holnap.

— És miért ne tudhatnánk meg már ma este. Nagy kedvem volna utánakérdezősködni.

— Szerencsétlen, hát elfelejtetted, hogy nem tudsz járni?

— Már nem érzek fájdalmat. Lásd, megerőltetés nélkül kísértem föl Helént az emeletre.

— Mindegy. Anyira még nem vagy, hogy éjszaka az utcákon csatangelhass s azonfelül csak engem hátráltatnál.

— Hát te elmégy oda?

— Nem tudom. Dél tájban vezettek el hazulról. Éppen, mikor egy ur az arcképem festéséhez fogott.

— Valószínűleg Vitrac, aki jó barátom — jegyezte meg Jonville.

— Ugy emlékszem, hogy így hívják. Mondom, éppen a festéshez fogott, mikor belépett egy ur, aki Borodinóval beszélt. Ezután azt mondta a gróf, hogy menjek veie, azt azonban nem említette, hogy hova, csak arra figyelmeztetett, hogy kukkot se szóljak, akár-hogy faggatnának németül, vagy görögül. Beszálltunk egy csunya kocsiba, melyben ocsmány egyenruhájú emberek foglaltak helyet.

— Vitracot azonban nem vitték magukkal, mi?

— Ő is velünk jött, de nem volt jelen, midőn nővéremet megismertem. Mikor kiszálltunk a kocsiból, egy udvarban találtuk magunkat, hol sok rendőr állott, aminőket az utcán is lehet látni.

— Igen; azok mindenesetre rendőrök voltak.

— Az az ember, ki minket elvitt, felvezetett egy nagy üres szobába, melyben fapadok voltak. Később bementünk Borodinó ur és én egy szigoru arcu urhoz, ki papírral fedett asztalnál ült és sokáig beszélgetett Borodinóval, ki gyakran dühösen tört ki.

Jonville kezdte érteni a dolgot. Heléne és az ál nagybátya a vizsgálóbíró elé vitettek s az a meggyilkolt nő fejével állította szembe. Mindebből az következtetett, hogy Borodinót Heléne meggyilkoltatásával gyanúsították. Helénet semmi gyanu sem látszott érni, miután megengedték neki az igazságügyi épület elhagyását.

De mily tömegét az új adatoknak fedezte fel Jonville e naivul elbeszélte eseményekben, melyeken a fiatal

aljában maradt leszorulva a szalma közé — feljelentette Molnár Jánossal egyetértve Henk Antalt zsarolás és a két rendőrt hivatalos hatalommal való visszaélés miatt. Sok huza-vona után végre megtarthatták a végtárgyalást s mert a vádbeli cselekmény beigazolást nyert, a királyi törvényszék elítélte ifju Henk Antalt zsarolás miatt 14 napi fogházra, Köröm Jánost és Baka Antalt pedig 8—8 napi fogházra hivatalos hatalommal való visszaélés miatt. Baka Antalt ezenkívül Siklós községénél viselt rendőri állásának elvesztésére is ítélte a bíróság, ami Köröm Jánossal szemben azért nem vált szükségessé, mert ő már jóval ezelőtt ott hagyta a rendőrködést. Az elítéltek, valamint védőjük, Sziebert Nándor ügyvéd is, felebbeztek az ítélet ellen; de megfelebbezte azt sulyosbításért a királyi ügyész is.

§ Gyilkos kórházi szolgálta. A szegzárdi Ferenc-kórházban még a múlt év november havában történt, hogy Klopper József kórházi szolgálta éjjel egy hasábfával agyonütött egy tolnai illetőségű elmebeteg férfit, mivel az vizet kért tőle s azt nem itta meg. Hanem Klopper szeme közé öntötte, sőt az edényt is hozzávágta. A szerencsétlen elmebeteg reggelre cellájában holtan találták s az első gyanu az ápolóra irányult, a kit le is tartóztattak. Egy eszelős fin, a ki a folyosón aludt, elárulta a szolgálta, hogy ő látta, a mint az elmebeteg agyonütötte s még a véres fahasábot is megmutatta, melylyel 27 ütést mért szegény áldozatára. Ebben az

ügyben most volt a szegzárdi kir. törvény széknel a végtárgyalás s Klopper József gyilkost a büntető-törvénykönyv 306. § a alapján 6 évi börtönre ítélték.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése január hó 19-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Fest Lajos, mint előadó, az ülés elején benyújtotta a bíráló bizottságnak Lukács László, pénzügyminiszter egri mandátumának igazolására vonatkozó jelentést. Polónyi Géza kívánja a jelentést egész terjedelmében felolvasatni, mire Szilágyi Dezső elnök feleli, hogy ez nem szokás, de ha a Ház kívánja, nincs ellene kifogása. Madarász József hivatkozik az elnök felhívásával szemben az eddigi gyakorlatra, hogy egy képviselő indítványára is fel kell a jelentést olvasni. A többség azonban kimondja, hogy nem szükséges a jelentés felolvasása.

Polónyi Géza beszédében kifejti, hogy a jelentés felolvasását azért kívánta, hogy rámutathasson arra, hogy a bizottság a házszabályok ellenére hozta meg ítéletét az ügyben, Komjáthy Béla, bírálóbizottsági tag betegségét nem jelentvén be előbb a Háznak.

Fest Lajos előadó utal a jegyzőkönyvre, melyet felolvasnak, ugyszintén az ítélet indokára is.

Polónyi Géza ekkor különvéleményt terjeszt be, melyben utal a szabálytalanságra, mely miatt kéri az ítélet visszaküldését a bizottsághoz.

Fest Lajos, Bánffy Dezső miniszterelnök és Horánszky Nándor ezt ellenzik és a többség Lukács László pénzügyminiszter egri mandátumát végleg igazolja. (A mandátumnak a bizottságban történt tárgyalásakor Jagics József, mohácsi képviselő részéről beadott különvéleményt már lapunk f. hó 19-diki számában közöltük. Szerk.)

Papp Géza a néppártot támadja; vádolja, hogy paktálnak a nemzetiségekkel. Beszédének vége — természetesen — hogy a költségvetést elfogadja.

Rátkay László, a függetlenségi és 48-as párt szónoka, nem fogadja el a költségvetést. A kormány csak a kincstárért áldoz, kulturáért, földművelésért nem.

Zichy János gróf védi a néppártot, melynek konzervatizmusa — szerinte — a nép szívében gyökerezik. A költségvetést általában elfogadja; részleteiben azonban nem.

TÁVIRATOK.

— **Egy csomó mentelmi ügy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mentelmi bizottsága Chorin Ferenc elnöklete alatt ma tárgyalta

leány keresztül ment! Meggyőződött, hogy a meggyilkolt áldozat, Heléne nővére volt, ki semmiféle rokoni kötelékben nincs Borodinó urral és hogy a szerencsétlen Iréne férje egy bizonyos Caritides, ki azon a napon tünt el, melyen felesége meggyilkoltatott.

Borodinó hazugságot hazugságra halmozott, melyek legvakmerőbbike bizonyára az volt, hogy állítólagos unokahuga néma.

Jonville azon töprengett, magában, hogy Borodinót letartóztatták e, de mindjárt gondolta, hogy Helén erre vonatkozólag nem adhat neki felvilágosítást.

— Kedves barátom — mondta most hirtelen a kapitány — a mostani kalandod nagy felelőséggel jár. Én a te helyedben nem haboznám.

— Mit tennél?

— A kicsikét magamnál tartanám.

— Hova gondolsz, hiszen még gyermek.

— Tehát a világ szájától félsz? Én istenem, hiszen már nem kiskoru a kisasszony és önszántából jött hozzád. Azonkívül módodban áll menedéket nyújtani neki, anélkül, hogy a tisztesség ellen véteneél. Az első emeleten külön lakosztályod van, ahol anyád szokott megszállni, ha Párisba jön. Egészen külön bejárata is van. Nos? . . .

— Igazad van de . . .

— Hallgass végig. Az öreg Zsuzsi, édes anyád volt komornája még mindig a te szolgálatodban áll. Ezentul Heien kisasszony szolgálatára lesz, úgy hogy te egészen elkülönítve vezetheted továbbra is a háztartásodat. Persze még tolmács is szükséges, mert nem tud franciául. Én ugyan szívesen vállalkoznám erre a sze-

repré, de azt hiszem, neked előnyt ad majd — mosolygott Cavaroc.

— Ugy beszélsz, mintha bizonyos volnál abban, hogy beleegyeznek az intézkedésünkbe.

— Szeretném tudni, hogy van-e ennél okosabb terve. Egyébként legjobb lesz, ha megkérdezed tőle.

Jonville igazat adott a kapitánynak s Helénhez fordult:

— Bocsásson meg kisasszony, hogy a kérdéseimmel annyiszor alkalmatlankodom, s közben eszembe sem jutott, hogy ön fáradt, és didereg a hidegtől.

— Könnyen meglehetősen erről, mert csak magamnak is most jutott eszembe — felelte mélyen megindulva a leány.

— Itt az ideje, hogy jóvátégym hanyagságomat. Megengedi, hogy a szobájába vezessem, ahol épp olyan biztonságban érezheti magát, mintha otthon volna.

— És ahol nem fogom önt látni — mondta szomoruan Helén.

— Annyiszor találkozhatunk, a hányszor csak óhajtja. A lakosztálya az emeleten van, az enyimé fölött s egy megbízható öreg asszony fogja kiszolgálni. Beleegyeznek?

— Mit gondolna felőlem, ha elfogadnám ajánlatát? . . .

— Semmi egyebet, minthogy bizalma van hozzám, amiért köszönettel tartozom önnek. Hova menne máshova a kisasszony? Csak nincs szándékába Borodinóhoz visszatérni?

— Inkább meghalok, a minthogy már nem is volnék életben, ha barátja meg nem ment.

Ábrányi Kornélnek hatóság elleni erőszak, — Csipkey Károly párbajvétség, — Lepsényi Miklós felekezeti izgatás, — Ivánka Oszkár párbajvétség, — Papp Elek becsületsértés, — Pichler Győző rágalmazás és becsületsértés, — Rohonc Győző párbajvétség, — Serbán Miklós súlyos testisértés és rágalmazás miatt mentelmi jogának felfüggesztését sköket kiadatni véleményezte Ellenben Zneskál Zoltánt és Pulszky Ágostot, kiknek mentelmi jogát szintén felfüggeszteni kéri a bíróság, nem adják ki. A bizottság véleményét a Házban Schmidt Gyula dr., mint előadó, fogja beterjeszteni.

— **A királyi pár utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erzsébet királyné tegnap délután Biarritzból Mentonéba érkezett. A király jövő hó tizedikén Capmartinba utazik, hol tizennyolc napig fog tartózkodni.

— **Mégis mozog...** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Miskolcon ma délután erős földrengés volt.

— **Az erdélyi segédpüspök.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Majláth Gusztáv gróf, erdélyi segédpüspök ügyében, félhivatalosan kijelentik, hogy a kinevezésnél szóba sem jött a jus successiois kérdése. Az utódlási jog nem is képezhetette a tárgyalások és alku tárgyát.

— **Eppen azért igaz.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szentpétervári hivatalos távirat megcáfolja azt a hírt, hogy az orosz cárhoz Bergmann német professzort a régi japáni merénylet alkalmával — még trónörökös korában kapott — s újra kelevényessé képződött fejsebe operálása céljából hívták volna meg. Ez a cáfolat azonban eligha egyéb a megszokott orosz eltussolási rendszer egy legujabb tüneténél.

— **A tatai gróf állapota.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Eszterházy Miklós gróf a hirneves mecénás, haldoklik.

— **Tőzsdeankét.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Daniél Ernő báró, kereskedelmi miniszter einöklete alatt tegnap folytatólagosan tartott tőzsdeankét a tőzsdei regiszter, árjegyzés kérdéseivel foglalkozván, valamennyi regiszter behozatala ellen foglalt állást.

— **Wolfner mandátumát igazolták.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Wolfner Tivadar, volt bõrgyáros gödöllői képviselői mandátumát ma a második bíráló bizottság, Apáthy István elnöklete alatt igazolta. A kérvényező Várady Ferencet 600 forint költségben elmarasztalta.

— **Elfogott kasszafurók.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi rendõrség az utóbbi időbee történt hét kasszafurás és betöréses lopás tetteseit ma elfogta Drcsak János, Flack Károly nap számosok és Liebermann Sándor és Wohl Samu, a betörõ világ ismert jelesei személyében.

— **Vajda János temetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vajda Jánost ma délután három órakor eltemették. Rákosi Jenõ, Bartók Lajos és Ábrányi Emil beszéltek a koporsó felett.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.*)	gyors " "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes " "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy " "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 34 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes " d. u.	2 " 44 "
Brood	" 1906. sz.***)	személy " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " "	6 " 37 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1903. sz.	" " éjjel	11 " 30 "

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	" " "	8 " 2 "
Uj-Domb-ról	1942. sz.	vegyes " "	8 " 23 "
Bécsből	8702. sz.**)	személyv. " "	9 " 39 "
Broodról	1905. sz.	" " d. e.	11 " 18 "
Budapestről	1906. sz.	" " d. u.	4 " 8 "
	1921.		
Vinkovcéről	8701. sz.	vegyes " "	5 " 50 "
Budapestről	1902. sz.	gyors " este	7 " 50 "
Bécsből	8712. sz.	vegyes " "	8 " 5 "
Broodról	1903. sz.	személy " éjjel	11 " 2 "

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyezettek Pécs szab. kir. város 1897. évi január 16. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza uj 7.40—7.70; kétszeres uj 6.20—6.40 rozs uj 6.—6.20; árpa őszi — —; tavaszi — — uj 3.60—3.80; zab uj 5.20—5.30; búkköny — — kukorica uj 3.30—3.50; kukorica ó — — — — széna 1.50—1.70; szalma — —. 1.20—

Kinaiat: gyenge, mintegy 200 gabona-kocsi volt a piacon.

NYILT-TER+)

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégétől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-

féle

valódi tisztított

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánltatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László gyógyszerárában; Reeh Vilmos Spitzer fia kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS, III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

